

vurderingerne? Skal det være i form af Arbejdstilsynets godkendelse eller hvilken anden instans?

Og endelig vil jeg spørge: Hvilke forslag har den socialdemokratiske ordfører til forbedring af sikkerhedsorganisationen, f.eks. spørgsmålet om antallet af ansatte på en arbejdsplads for at være berettiget til at vælge en sikkerhedsrepræsentant?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Med hensyn til 11-timers-reglen vil jeg bare gøre opmærksom på, hvad jeg sagde, at hvis regeringen fremsætter et sådant forslag, så vil vi selvfølgelig støtte regeringen i det.

Med hensyn til køre/hviletiderne sagde jeg jo klart og tydeligt og konstaterede, at trafikminister Bjørn Westh jo har meddelt også offentligt, at nu skal der altså gøres noget ved den sag, og det var egentlig det, jeg kvitterede for med tilfredshed, og jeg opfordrede netop trafikministeren til at tage ordentligt fat, når nu han skulle have fat. Det var rent faktisk det, vi sagde.

Med hensyn til godkendelse af APV'en er vi egentlig meget åbne over for det. Det, jeg sagde i min ordførertale, var, at det måske kunne være en forsøgsordning inden for en branche med Arbejdstilsynet som den godkendende myndighed.

Og med hensyn til valg af sikkerhedsrepræsentanter så vil jeg ikke stå her og lægge mig fast på, hvordan og hvorledes og om man skal ændre på de regler, der ligger. Der vil jo formentlig i den kommende tid blive en lang række forhandlinger omkring det her og de tiltag, ministeren har taget. Og så må vi jo se, hvordan og hvorledes vi kan skrue det her sammen, hvis der er et behov for at skrue tingene anderledes sammen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er i hvert fald en ting, som man må hilse med tilfredshed, og det er, at arbejdsmiljø bliver en central debat i hele den kommende periode. Dels får vi nogle lovforslag, dels ligger der et debatoplæg osv. osv.

Det, som jeg hele tiden efterlyser, er de helt konkrete beslutninger, det munder ud i, og derfor er jeg meget optaget af, at de ting munder ud i lovforslag, i konkret stemmeafgivning og sådan noget. Det er det, jeg prøver at holde fast i.

Charlotte Antonsen (V):

Ja, arbejdsministeren har jo allerede tilstået: Der er sket en væsentlig stigning i antallet af dødsulykker på danske arbejdspladser i den tid, arbejdsministeren har været arbejdsminister, nemlig i perioden fra 1992 til 1995. Der har været en stigning på 22 pct. i antallet af dræbte. Og der har også været en stigning i antallet af meget alvorlige arbejdsulykker, nemlig 9 pct., så det tal er kommet op på 5.296.

Det er nogle voldsomme tal, og det er klart, at det er noget, som også ligger os på sinde. Man skal selvfølgelig helst undgå, at der overhovedet sker disse alvorlige arbejdsulykker, og det, der så er opgaven, er at finde frem til, hvordan vi sikrer det bedst muligt. Og der er vi lidt forundrede over arbejdsministerens angrebsvinkel, for alt imens vi ser denne stigning i de meget ubehagelige ulykker, så drejer arbejdsministerens debat sig i langt højere grad om at medtage sådan noget som det psykiske arbejdsmiljø, at inddrage alt og alle i en obligatorisk BST-ordning samt udfyldelse af endnu flere skemaer, nemlig de såkaldte arbejdspladsvurderinger, som også hr. Poul Erik Dyrland i sin ordførertale lagde meget stor vægt på.

Så set fra Venstres synspunkt har Enhedslisten faktisk ret i én ting i dag, og det er, at der er behov for en prioritering inden for arbejdsmiljøindsatsen, sådan at man i første omgang fokuserer på det, der er, om jeg så må sige, farligst, altså det, der er værst. Der føler vi lidt i øjeblikket, at ministeren skyder med spredehagl i stedet for at forsøge at koncentrere sig om de områder, der virkelig er farlige.

Hvordan undgår man så dødsulykker på de danske arbejdspladser? Ja, det kan jo nok ikke helt undgås. Der er vi faktisk enig med ministeren. Uanset hvor mange regler vi opstiller, vil der altid ske fejl. Der vil simpelt hen altid ske fejl, når der er mennesker involveret. Vi kommer også til skade i vores fritidsaktiviteter og i trafikken og andre steder.

Venstre mener, at indsatsen for at forbedre arbejdsmiljø først og fremmest skal ske på den enkelte virksomhed. Der har arbejdstagere og arbejdsgivere det intime kendskab til de risici, der er, og det er derfor i sikkerhedsarbejdet på den enkelte virksomhed, at man kan træffe de forholdsregler, der skal tages, for at arbejdspladsen bliver så sikker som overhovedet mulig.

Vi er ikke enige med regeringen i, at flere skemaer og regler er et afgørende punkt i en forbedret indsats for arbejdsmiljøet. Ja, det kan